

Evangelistens
Misjonstjeneste i India

Evangelistens Misjonstjeneste er en stiftelse som har sitt utspring i bladet Evangelisten. Siden 1960-tallet har Misjonstjenesten støttet misjonsprosjekter i mange land. De siste årene har Misjonstjenesten primært hatt sitt virke i den sør-indiske delstaten Andhra Pradesh.

ADMINISTRASJON

Besøksadresse: Dronningens gate 37,
4610 Kristiansand

Tlf: 47 01 17 82

Org.nr: 977148642

Daglig leder: Svein Løvdal

Informasjonsmedarbeider: Allan Neset

Epost: eom@eom.no

Bankgiro: 3000.13.11391

Regnskapsfører: Tore Svendsen

Revisjon: Agder-Team revisjon AS

STYRE

Styreleder: Rolf Martin Næss

Nestleder: Kurt Urhaug

Medlemmer: Sigmund Måge

Anne Johanne Botterud

Kathrine Svendsen

DENNE UTGAVE

Ansvarlig redaktør: Allan Neset

Utgaveår: 2022 **Gjeldende årgang:** 5

Trykk: Synkron Media AS

Layout: Marianne Elle

Forsidefoto: Kishore Halonen, ansvarlig for jordbruksprosjektet.

NETTSIDE

www.evangelistensmisjonstjeneste.no

Lyset på marken

«Det var noen gjetere der i nærheten som var ute på marken og holdt nattevakt over flokken sin. Med ett sto en Herrens engel hos dem, og Herrens herlighet lyste om dem.»

I vårt hjem var det i alle år tradisjon at pappa leste Juleevangeliet før julemiddagen ble servert. Da jeg ble eldre og innså at pappa ikke for alltid ville være hos oss og lese dette, husker jeg hvordan jeg lukket øynene for virkelig å ta imot dette «Glade budskap». Og jeg kjente på en evig takknemlighet for den flotte tradisjonen og for hvor herlig dette budskapet lyste opp hver julekveld i Norge over 2000 år senere.

Et budskap om at vår Gud til en fastsatt tid sendte sin sønn til jorden for å frelse en synder som meg. Hvordan han så underfullt lot dette skje på en måte som vi står målløse og beskuer. Det var ikke i pomp og prakt som på kongers vis, men som et fattig barn lagt i en stall i en krybbe.

Gud i sin storhet hadde så stor en rikdom og majestet at han lot noen fattige hyrder på marken være de første som fikk motta dette glade budskap. Et budskap som hadde ligget i Israels historie allerede i mange hundre år, men NÅ var tiden kommet og budskapet ble forkynt av en Herrens engel. Og de første som fikk erfare dette var noen fattige hyrder.

Tankene går til mine reiser i India og til de mange fattige hjem. Hjem uten noe stort å vise til og som ikke har så mye forventninger for

fremtiden heller. De ser ikke noen vei ut av sin fattigdom, og ingen fremtid for sitt liv under de falske guder i hinduismens verden. Så kan jeg gjennom pappas lesning ved vårt julebord se hvordan kongenes konge også i dag lar ordet bringes ut til disse fattige og forkomne mennesker som likner «får uten hyrde» i India.

Det gode budskap frembragt av våre mange trofaste pastorer, evangelister og bibelkvinner. Et nådens og gledens evangelium som også i dag, på samme måte som på Jesu første dag, setter mennesker i bevegelse mot «stallen» og mot Kristus. Og når vi leser mot slutten av denne flotte julekveldsfortellingen, møtes vi av disse ordene: «Alt var slik som det var sagt dem.» Da puster vi lettet ut!

Det var ikke noe falskt budskap, det var ikke løgner og eventyr, nei det

var en virkelighet! Jesus kom til jord som en fattig gutt med ordre fra sin himmelske far: «Du skal ved ditt blod frelse verden.» Du skal ved ditt blod redde alle dem som ved forkynnelse tar imot deg som sin frelser. Så er dette vårt oppdrag også i dag. Å forkynne dette glade budskap til hver hytte, hvert hus og hvert slott, slik at mennesker også i dag kan finne veien til korset og fred med Gud.

La oss igjen undres, og i takknemlighet bøye våre hoder innfor den allmektige og levende Gud for hans komme og frelse for hver den som tar imot.

En velsignet Julehøytid til dere alle i bygd og by!

Julehilsen

Svein Løvdal

Evangelistens Misjonstjeneste

Innleide arbeidere jobber på farmen.

Mye faller i god jord

Evangelistens Helping Hand (EHH) har pr. i dag 13 dekar med produktiv jord hvor de produserer forskjellige grønnsaker og ris.

TEKST SVEIN LØVDAL

Da vi besøkte dem nå i november, var de i full gang med høsting av ris. Dette var kun på et begrenset område, men likevel ser de for seg en høst på rundt 9 tonn med ris. På resten av området

var det sådd andre vekster.

I India har de tre vekstsesonger i løpet av et år. De har derfor mulighet for store avlinger på relativt små områder. Vi var også så heldige å få

sponset en traktor dette året, og dette er med og letter jobben som må gjøres på åkrene.

De sparer også inn en god del penger siden de ved flere anledninger tidligere måtte leie en ekstern traktor. Kishore Halonen som er ansvarlig for jordbruket, forteller at tanken er å leie ut traktor med sjåfør til andre bønder på dager de ikke trenger den selv.

På den måten vil de også få en liten inntekt på traktoren. Det samme er tilfellet med den lille lastebilen som ble skaffet i fjor. Både traktor, lastebil og annet utstyr har bidratt sterkt til veksten i prosjektet.

De har også en liten fiskedam på området hvor de har fiskeoppdrett.

Maten og fisken som produseres blir delt ut på de tre barnehjemmene, eldresenteret, spedalskysykehuset og til de absolutte fattigste menneskene i området.

Ca. 150 familier får hver dag et måltid gratis mat. Målet er om litt å kunne starte med geiter og bøfler, begge med mulighet for både melk og kjøttproduksjon.

Dette vil også gi mer stabil drift, siden avlingene er variable på grunn av tidvis usikkert vær.

Målet er om noen få år å kunne bli et helt selv bærende prosjekt. De tenker å selge en god del av avlingene på markedet, samtidig som de fortsetter å gi ut gratis grønnsaker og ris.

Sunita Halonen registrerer at avlingen blir god.

Grønnsaker klare til å fraktes til landsbyer.

Fiskeyngelen har blitt til fin fisk og kan fanges inn.

Full innsats i innhøstingen.

India er det største landet i verden når det kommer til vegetarmat. Derfor er også jordbruk et så viktig prosjekt for å øke livskvaliteten til mennesker.

Foreløpig har de kun åremåls leie på jordområdene. Dette ønsker de å kunne utvide til å leie jordområder på både 10 og 20 års kontrakter. Noe som gir forutsigbarhet, men som også blir en god del rimeligere. På det meste har de nå opp mot 40 arbeidere som de leier inn.

Hvis de kommer i gang med dyr

må de også leie inn en familie som har ansvaret for dette, kalt for en gjeterfamilie.

Noen av de største utfordringer i driften i tillegg til kraftig regn, er apekatter. Derfor vil de også om de får langsiktige kontrakter sette opp gjerder rundt jordene.

De ser også på muligheter for et stort drivhus hvor de kan ha de mest utsatte grønnsakene for å skåne disse i regnesongen. Vi gleder oss stort over jordbruksprosjektet som har en stor verdi i dette landet.

Skolebarna ønsket oss velkommen med sang og dans.

Med hjerte for India

Det var med stor spenning og glede jeg reiste ned til India i nov-22 sammen med Svein Løvdal og et herlig team fra Norge.

Åse Marit Hegland
Prosjektmedarbeider

Arbeidet i Agra startet med at mine foreldre, Bjørg og Sigvald Tjomsland, møtte en pastor i byen Agra. Bjørg og Sigvald hadde blitt kjent med noen suvenir-selgere utenfor Taj Mahal som sa at de visste om en annen som også fortalte om Jesus hjemme i huset sitt.

Det viste seg å være pastor Gupta som drev en husmenighet i sitt eget hjem. Ut ifra dette møtet har menigheten vokst.

MED HJERTE FOR INDIA

Fakta:

- Bjørg og Sigvald Tjomsland opplevde kallet til India etter en tur til India i 1993 for å se landet adoptivdatteren deres kom fra.
- Yngstedatter Åse Marit Hegland (ikke adoptivdatter) opplevde også kallet i tidlig alder.
- I 2002 startet et forpliktende samarbeid med pastor Gupta i Agra. Med hjerte for India ble formelt stiftet i 2011.
- Det drives i dag menighet, dagsenter, skole og utdanning.

Visjon:

- Løfte mennesker fra mørke til lys, både åndelig og materielt.
- Gi fattige barn omsorg og skolegang.
- Støtte indiske organisasjoner og enkeltpersoner.

Pastorparet Gupta i Agra sammen med Åse Marit. Skolen sees i bakgrunnen.

Jeg fikk startet barnehjem sammen med han (som vi drev i 15 år) og arbeidet vokste fort. Pga. Guds ledelse og mange villige støttepartnere i Norge driver Med hjerte for India i dag:

- Menighet med ca. 100 medlemmer
- Søndagsskole
- Dagsenter
- Barneskole
- Støtte til utdannelse

Under vårt besøk med teamet denne høsten var vi så heldige å få besøke både menigheten og skolen.

Skolen:

Pastor Gupta møtte oss på togstasjonen i Agra, og vi gledet oss alle til å besøke hans familie og arbeidet som drives. Vi kjørte direkte ut til skoleområdet. Det ligger ca. en halv time utenfor byen Agra og er ei

tomt på 5,5 mål som Med hjerte for India kjøpte i 2011.

Denne tomten ble først brukt til barnehjem før det ble bygget og startet skole der i 2021. Skolen er fra førskole og opp til 5. klasse foreløpig. Vi håper på å utvikle dette til 7. eller 10. klasse etter hvert.

160 elever har vi på skolen nå, noe som er full skole. Ønsket er å få bygd en etasje til på skolen om kort tid. Vi har også kjøpt vår egen buss som frakter barn til og fra skolen hver dag!

Den dagen vi kom så hadde elevene og lærerne ordnet et flott program på skolen, som vi skulle være så heldige å få oppleve. De herlige barna satt stille og ventet spent på oss besøkende fra Norge.

Alle tok imot oss på en ubeskrivelig flott måte. Vi fikk blomsterkranser, velkomstsanger, dans og bønn. Det var en stor opplevelse å få oppleve en

Elevene på skolen.

slik velkomst og flotte opptredener. De hadde øvd i lang tid på dette!

Jeg fikk også lov til å si noen ord til takk mot slutten, og alle barna og lærerne fikk litt snacks før hjemturen. Ord som kan beskrive dette møtet med elevene er: TAKKNEMLIGHET!

Menigheten:

Søndag formiddag var det tid for gudstjeneste. Inne i en typisk indisk bak-gate, rundt et hjørne og forbi en bøffel hørtes sang, musikk og lovprisning. Vi tar av oss skoene før vi går inn i en sprengfull møtesal. Der er lovsangen i full gang.

Pastor Gupta leder møtet med kjærlighet til Jesus og menneskene i menigheten. Her blir vi også ønsket velkommen med blomsterkranser. Både jeg og Svein får dele et vitnesbyrd, mens pastor Juhani Halonen fra Sør-India får dele søndagens tale.

Jeg og Eivind Bakke var så heldige og fikk bli med inn på søndagsskolen en tur. Der sang vi sammen med barna både på hindi og norsk! De fikk karameller og ballonger fra Norge og bilder ble tatt for gode minner.

For en utrolig bra jobb som blir gjort i menigheten! Jeg blir så glad når jeg ser unge mennesker som er med og deler Jesus videre til barna. Mange av menighetens medlemmer er fattige, men opplever tilhørighet og glede ved å gå i menigheten.

Under pandemien ble det delt ut mat til menighetens familie, og

Åse Marit og noen av barna i menigheten.

Med hjerte for India sender noen av menighetsbarna på offentlig skole. Det er også her i menighetslokalet at dagsenteret drives. Det kommer rundt 25-30 barn hit hver dag etter skolen.

Etter besøk på skolen og i menigheten fikk gruppa fra Norge oppleve andre sider av Agra også. «Red Fort» ble besøkt samt mausoleet «Taj Mahal» som er et av verdens 7 underverk. Kontrastene i India er svært store.

Men vi er alle enige i at det er menneskene som er det vakreste. Gal. 3,11 sier: «Her er ikke greker eller jøde, omskåret eller uomskåret, barbar, skyter, trel, fri - Kristus er alt og i alle.»

NØDVENDIGHETEN AV RENT VANN

Her til lands er vi i den lykksalige situasjonen at vi har tilgang på mye og godt drikkevann. Mange steder i verden er forholdene helt annerledes.

TEKST ALLAN NESET

Dette gjelder også flere steder i India. I flere av de landsbyene hvor våre samarbeidspartnere i Evangelistens Helping Hand (EHH) har sitt nedslagsfelt er det ingen selvfølge å ha rent vann tilgjengelig.

Ved hovedkontoret i Krishnunipalem har man i lengre tid hatt et større vannrenseanlegg som frembringer flere tusen liter rent vann hver dag, som deles ut til nærliggende områder.

Dette hjelper mange, men behovet er stort og det er ikke alle som har geografisk nærhet til denne kilden.

I forbindelse med at vi nylig hadde en gruppe ute for å besøke våre prosjekter, var det 2 som hadde et spesielt ønske om å jobbe med vannprosjekter.

Gunnar Solås og Øyvind

Dovland har begge erfaring med etablering av vannposter gjennom flere opphold i Nord-Korea, og var derfor godt forberedt for oppgaven.

I løpet av forholdsvis få dager i India var de med å jobbe frem flere brønner med tilhørende anlegg både i landsbyer i nærheten av hovedkontoret, men også på steder som lå mange timers kjøretur borte.

Det som slår oss både her, og også tidligere i Nord-Korea, er hvilken enormt stor forskjell man forholdsvis enkelt kan gjøre når det er snakk om det å fremskaffe rent vann. Både med tanke på tid og økonomi krever det beskjeden investering å gi vann til de som ikke har det.

Et vannanlegg med borehull, pumpe og det som skal til koster

rundt 10 tusen kroner, og for den summen kan tusenvis få tilgang på vann.

Øyvind forteller at i enkelte landsbyer de kom til var det brønner fra før av, men det viste seg at så lenge det var en menighet i landsbyen, fikk ikke de kristne tilgang på dette vannet.

Det var forbeholdt hinduer. Det var derfor en nødvendighet at kirken fikk sin egen brønn. I landsbyer der det ikke er brønner fra før, og hvor den kristne menigheten fremskaffer dette, er det en selvfølge at vannet er fritt for alle i landsbyen og ikke bare de som tilhører kirken.

Dette er et stort vitnesbyrd som gjør at mange søker seg til menigheten. I tillegg til brønner og vannanlegg

Boreutstyr gjøres klart.

hadde de også med seg vannfilter som enkelt kan brukes til å rense vann i den enkelte husholdning.

Også dette har med godt resultat blitt utprøvd i Nord-Korea, og gjør at de som har tilgang på vann som dog ikke er rent, kan rense dette i sitt eget hjem med enkle hjelpemidler.

I arbeidet med å gi folket vann ble det også anledning til å vitne om Livets vann, Jesus. Med Prasanth som tolk kunne Øyvind fortelle om Han som sa at den som drikker av det vannet jeg vil gi skal aldri i evighet mer tørste.

Vi ønsker i vårt arbeid å møte menneskers behov, både til kropp, sjel og ånd, og det oppleves svært meningsfullt å støtte slike vannprosjekt.

Gunnar Solås inspiserer et gammelt vannhull.

Øyvind Dovland og Gunnar Solås har delt ut vannfilter til landsbyboere.

Øyvind Dovland har demonstrert vannfilter.

Fra åpningen av kjøreskolen.

HJELP FOR DAGEN OG FREMTIDEN

Et gammelt ordtak fra Østen sier at gir du en mann en fisk har han mat for en dag, men hvis du lærer ham å fiske har han mat resten av livet.

TEKST ALLAN NESET

Vi har i vårt arbeid i India blitt mer og mer oppmerksomme på at den beste hjelpen vi kan gi er å gi fattige mennesker en mulighet til å skape sin egen fremtid.

Det er utrolig mange i dette folkerike landet som sliter med å skaffe seg inntektsbringende arbeid. Det kan være forskjellige årsaker

til det, men resultatet er ofte et liv i nedverdiggelse og tiltagende fattigdom.

For en tid tilbake startet vi derfor som de fleste av våre lesere kjenner til med yrkesfaglig opplæring av fattige kvinner. Gjennom menighetene tilbys et 6 måneder langt sy-kurs som avsluttes med eksamen og utdeling av kursbevis. De som består og

viser interesse for å bruke dette får tilbud om sin egen symaskin, og det er allerede svært mange som gjennom dette har fått et helt nytt liv, et liv med opplevelsen av mestring og egenverdi.

Et liv der man slipper å tigge og i verste fall ende i prostitusjon. Disse sykursene øker i antall og tilbys stadig nye fattige kvinner.

En utfordring vi også har sett er knyttet til det faktum at det også finnes mange fattige menn. En liten periode tenkte vi å hjelpe noen av dem med å skaffe seg en sykkel-drosje. Imidlertid viste det seg at behovet for denne type tjeneste var nedadgående siden biltrafikken har tatt mer og mer over.

De fattigste har ingen muligheter

for å skaffe seg førerkort, som i India koster i underkant av tusen kroner. Evangelistens Helping Hand har derfor hatt et ønske om å starte kjøreopplæring for de som trenger det med tanke på fremtidig jobb.

Da en gruppe fra Norge nettopp var på besøk, fikk Misjonstjenestens daglige leder Svein Løvdal gleden av å innvie kjøreskolen som fra første stund hadde 40 elever.

Vi tror at dette tilbudet vil få like stor betydning for fattige menn som sykursene har hatt for kvinner.

Vi håper og tror at vi også gjennom dette arbeidet vil se at mennesker kommer til tro på den oppstandne Jesus Kristus, slik vi har sett med kvinnene.

Elevene har bestått sykursene, og gjester fra Norge er med og deler ut eksamensdiplom.

Sy-elev viser stolt frem sitt eksamensarbeid.

**DER GRATIS HELSEHJELP
IKKE ER EN SELVFØLGE**

Køen til legen.

På min reise gjennom arbeidet til EOM/EMS i Sør-India ble det tydelig hvor en enormt stor jobb det gjøres for å gi helsetjenester og å øke livskvaliteten til mennesker i India.

TEKST ÅSE MARIT HEGLAND

I Krishnunipalem fikk vi besøke et sykehus der det kan taes imot opp mot 7-800 pasienter i mnd. Dette er et poliklinisk helsetilbud for innbyggerne i området.

Ut ifra dette sykehuset blir det sendt mobile helseteam som drar rundt i avsidesliggende landsbyer der de tilbyr legekonsultasjoner og gratis medisiner og vaksiner til fattige mennesker. Det var alltid en lege igjen

på sykehuset og en som dro ut.

Denne gangen når vi besøkte dette arbeidet, så var det en ung og dyktig kvinnelig lege som ledet det mobile helseteamet.

Vi satte oss i bussen og kjørte gode to timer langt innover landsbygda. Det var bratte bakker, skarpe svinger og en utrolig humpete vei som virkelig fikk oss til å trekke på smilebåndene.

«Dårlig kjerrevei» ville en kanskje

kalle det i Norge, og med minibuss der kan en jo selv tenke at var en liten utfordring. Uansett så skulle vi fram, og takknemlig er jeg for det vi fikk se.

Vel framme i en rolig og koselig landsby med rundt 280 innbyggere ble vi møtt av et flott syn. Selv om selve landsbyen ikke var så stor, så sa de at sammen med nærliggende landsbyer var det ca. 1000 innbyggere knyttet til samme område.

Her midt på plassen var det rigget et langbord med medisiner omringet av 3 sykepleiere og en lege. Det var satt opp et lite bord ved siden av og to stoler der legekonsultasjonene

foregikk. Det var allerede blitt en kø av takknemlige pasienter som skulle til legen denne dagen.

Legen fortalte meg at de kom hit hver uke. Dette legeteamet pleide å dekke opp mot 6 landsbyer om dagen 6 dager i uka. De fleste av disse landsbyene er langt fra sykehus og uten dekning på mobiltelefoner.

Derfor var denne type arbeid svært nødvendig, også med tanke på å få mennesker på sykehus om de trengte det. Misjonen i dette hjelpearbeidet var å også få enkle samtaler med pasienter om at vi kan gi medisiner og hjelp, men den virkelige helbredelsen,

Legen, kledd i sort, deler sine erfaringer med teamet fra Norge.

Det tilbys gratis medisiner og vaksiner til de som trenger det.

Slik foregår en legekonsultasjon i landsbyen.

hjelpen og kjærligheten kommer fra den levende Gud, Jesus Kristus.

Vi fikk også være med på å åpne et enkelt legekontor i nærheten av barnehjemmet i Ginnepalli som også ligger et par timer unna sykehuset. Her er det en ved navn Abraham Prasant som har ansvar for å gi legetilsyn til lokalbefolkningen.

EHH i India har også et spedalsk-sykehus og en spedalsk-koloni. Besøket hit ble et sterkt møte med herlige mennesker!

Flere eldre spedalske hilste på oss og uttrykte takknemlighet for at vi tok oss tid til å besøke dem. Godheten til disse menneskene strålte gjennom øynene deres, og jeg personlig ble sterkt grepet av denne plassen.

Utstøtt fra familien og samfunnet ellers får disse menneskene leve

et verdifullt liv sammen på denne plassen.

Her har de god helsehjelp på sykehuset, mennesker som bryr seg om dem og de har en kirke der de får lære om Jesus. Sykehuset har 20 sengeplasser og kolonien har 40 beboere.

Møte med beboere i landsbyen.

Vårt møte med arbeidet i India

I gruppen som nylig besøkte vårt arbeid i India, var det flere som besøkte dette landet for første gang. Vi har bedt 3 turdeltagere om å dele noen tanker knyttet til hvordan de opplevde turen og hva som gjorde sterkest inntrykk.

ØYVIND AASEN

Det var en stor opplevelse for meg som førstereisgutt å komme til India. Vi ble godt tatt vare på av fantastiske reiseledere, og alt var godt og nøye planlagt. Også de forskjellige guidene i India var utrolig flinke og trygge.

Turen ble en utrolig opplevelse med veldig mange inntrykk som det nok vil ta lang tid å fordøye. Det var store kontraster å komme fra Norge til denne delen av India, hvor mange lever i fattigdom.

Det gjorde sterkt inntrykk og var vondt å se den store fattigdommen mange levde under. Vanskelig å ikke skulle gi til alle som kom og ville ha almisser når de så oss.

For meg var det også utrolig stort og følelsesladd å være med å innvie kirken som hadde blitt bygget med midler gitt av min tante, Erna Lindal. Sterkt å stå foran kirkebygget og se tavlen som fortalte at kirken var gitt av Erna og innviet av Øyvind Aasen.

Øyvind Aasen.

Det ville ha gledet tante stort å få oppleve.

Noe annet som gjorde inntrykk var å oppleve den store gleden som alle barn og voksne viste i møte med oss. Det var store smil over alt, og vi ble mottatt som kongelige overalt vi kom.

Gripende å se hvor takknemlige de var for å kjenne Jesus og leve sammen med Ham. Det var mye jubel og halleluja i møtene.

BENEDIKTE LIEPELT

Dette var min første, men forhåpentligvis ikke den siste turen med og for EOM.

Den svarte så til de grader til forventningene, men det viktigste er at jeg sitter igjen med sterke inntrykk og en opplevelse av at det nytter å hjelpe og ha tro på lokale folk og prosjekter, som EOM har satset på i India; og alt dette fordi vi tror at Gud har kalt oss til å tjene andre mennesker: Som lege og spesialist i allmenmedisin, var det utrolig fint å få se helsearbeid på ulike måter i India, og se at det også fungerte veldig bra.

Jeg har alltid ønsket å kunne jobbe med helsemisjon, og her fikk jeg se arbeidet med egne øyne. Jeg fikk også se Medical team sitt arbeid ute på landsbygda. Der jobbet en lege og flere sykepleiere med primær helsehjelp til lokalbefolkningen.

Det virket effektivt og godt, med "utekontor" og pasienter på rekke og rad, men likevel korte konsultasjoner. Jeg tenker at det er kjempebra at EOM nettopp har satset på primærhelsetjeneste som er utrolig viktig i utviklingsland!

Det virker som at pengene som blir gitt blir svært godt anvendt til de som trenger det mest.

Det var mange sterke inntrykk, men møtene med enkeltmennesker, både de flotte barna, alle syerskene, med syke og de gamle, er det som setter

Benedikte Liepelt.

spor og endrer meg som menneske. Å se slumområder i Delhi, Agra og Mumbai gjorde også dypt inntrykk. Det føles så utrolig urettferdig at noen skal være nødt til å leve på gata.

For meg personlig er det å kunne se at Gudstroen til de vi møtte, spesielt Halonenfamilien, men også mange av barna, er så levende i hverdagen og så frigjørende.

Det er lett å kunne kjenne på maktesløshet i møte med fattigdom og utsatte mennesker, men ved å hjelpe disse gruppene og enkeltmenneskene, skapes liv og helse, tro og håp på et bedre liv og nye muligheter.

Det er viktig å huske, også for oss som driver misjon eller gir penger at: ingen kan hjelpe alle, men alle kan hjelpe en.

Tusen takk til Orientmisjonen som arrangerte en så spennende og givende tur! Ønsker dere alle en god og velsignet jul!

TROND SØRLIE

For min del var det første gang jeg var på tur med EOM, og for en tur dette ble. I Agra besøkte vi skolen som MED HJERTE FOR INDIA driver, og for min del ble dette den første av mange sterke opplevelser vi skulle få oppleve.

160 barn, fra barnehage til 5. klasse, pyntet i sin fineste stas, hadde laget et nydelig program som fikk tårene fram på de fleste av oss. Gleden, spontaniteten og det solide i dette arbeidet imponerte meg.

Vi dro etter hvert ned til delstaten Andra Pradesh. Brødrene Halonen møtte oss på flyplassen, og de hadde lagt til rette et ganske omfattende program for oss disse dagene, nesten litt i overkant noen ganger – men jeg tror ikke noen av oss ville gått glipp av noe av det!

Vi besøkte to barnehjem med 70 barn i hvert. Vi ble møtt med sang og dans og kranser rundt halsen, ikke akkurat hverdagskost for oss trauste nordmenn. Ved siden av barnehjemmet ligger det et splitter nytt renseanlegg som gir opp til 1500 liter rent vann i døgnet – og vi fikk være med «å åpne» det.

Det ble etter hvert så mange sterke opplevelser at flere av oss ble nokså stille i minibussen etter at vi forlot de forskjellige stedene – vi hadde behov for å fordøye inntrykkene.

Vi besøkte et sykehus for spedalske, og et sykehus med et dagtilbud til 20-

Trond Sørlie.

40 pasienter. Vi fikk også oppleve et medisinsk team i aksjon. Vi besøkte et eldreheim hvor det bor 20-25 enker. På dette eldreheimet får de tak over hodet, mat og klær, og viktigst av alt – omsorg fra noen som ser dem og bryr seg om dem.

Dette er bare noe av det vi fikk være med på i løpet av turen. Det er litt vanskelig å si hva som har gjort sterkest inntrykk. Jeg tror barnehjemmene og eldreheimet kanskje er det som berørte meg mest, i tillegg til å se legen og sykepleierne i aksjon i landsbyen langt utenfor allfarvei.

Barn som får vokse opp på et barnehjem når alternativet kanskje er en tidlig død, enker som ikke har mulighet til å klare seg selv, og landsbyfolk som får livsviktig helsehjelp. Jeg blir ydmyk og stille, og får tårer i øynene igjen når jeg skriver dette.

Vanskelig å finne julegave?

*Hva med å gi en
misjonsgave?*

Symaskin og sykurs:
1.200 kr

Bøffel:
17.000 kr

Geit:
650 kr

Kjøreskole pr. elev:
800 kr

*Det er selvsagt også
mulig å gi andre beløp!*

Bankgiro:

3000.13.11391

eller

Vipps nummer 131251

Evangelistens
Misjonstjeneste i India

I samarbeid med Evangelisk Orientmisjon.

www.evangelistensmisjonstjeneste.no